

Song o prchavosti voňavek

Wabi Ryvola

Je těžké věřit hloubavosti vlaků
když se řítí noční krajinou
za sebou táhnout roj podzimních draků
co v trávě vedle trati zahynou
A u zpcených oken sedí muži
které nikdo nikam nevyslal
a jejichž oči nikdo neutuží
i kdyby u nich celou cestu stál
Je těžké věřit tomu že by muži
za přivřenými víčky skryli žal
když samota jim hladí drsnou kůži
a pod ní tepe bolest dál a dál

Jsou noci ve kterých se k vlakům chodí
a déšť má blízko k slzám co já vím
milenci jenom za ruce se vodí
vlak zahouká a zbude prázdněj klín
Je těžké věřit prchavosti vůní
když vzpomínky ti voní den co den
jen v prázdných rukách tvoje teplo trůní
a jaro čeká marně na březen
Jen vlaky jezdí prázdné kolem domů
kde okna svítí nocí dokořán
milanky lásku nemají dát komu
je pozdě už na šepot kalných rán

Je těžké věřit hloubavosti vlaků
vlak jede dál a muž má v očích stín
jen vítr zvedne roj podzimních draků
zůstane jen chuť ranních kocovin
Tak láska nikdy nezůstane sama
a ženy mají ráno údy mdlé
ach smutný únor marně volá panna
je pozdě už na lásky zapadlé
Je těžké věřit prchavosti vůní
když vzpomínky ti voní den co den
jen v prázdných rukách tvoje teplo trůní
a jaro čeká marně na březen